

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้เสียหายความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราได้รับผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมอย่างรุนแรง อาจถึงกับเสียชีวิต หรืออาจมีผลตามมาในภายหลัง เช่น การตั้งครรภ์ การติดเชื้อโรค และอาการทางจิตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มีการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีความรุนแรงในการกระทำเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน มีการข่มขืนแล้วฆ่าปรากฏทางสื่อมวลชนอยู่เป็นประจำ การข่มขืนกระทำชำเราจัดเป็นอาชญากรรมที่รุนแรงน่ากลัวยิ่งสำหรับผู้หญิงทั้งหลาย ผู้หญิงทุกคนมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนี้ได้หากประมาท หรือไม่ระมัดระวังตัวตามสมควร

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำที่มีความเกี่ยวข้องกับความผิดหลายลักษณะด้วยกัน กล่าวคือ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ชื่อเสียง ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับเพศ ผลของการกระทำความผิดจึงส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจผู้เสียหายหลายอย่าง ผลกระทบกระเทือนดังกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อผู้เสียหายในอันที่จะนำไปสู่ปัญหาสังคมในภายหลัง ซึ่งแตกต่างจากผู้เสียหายในความผิดอาญาอื่นๆ เพราะผู้เสียหายในความผิดฐานนี้จะต้องใช้เวลาพอสมควรในการปรับสภาพจิตใจให้กลับคืนมาตามปกติ

การข่มขืนกระทำชำเรานอกจากจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายแล้วยังเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมอีกด้วย พุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติของไทยได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าห้ามมิให้ประพฤติผิดในกาม * เรื่องความเชื่อความนับถือทางศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและมีอิทธิพลต่อชีวิตจิตใจของผู้ที่เชื่อและนับถือในศาสนานั้นมาก ในประเทศที่เชื่อว่าเจริญแล้วและมีได้นับถือศาสนาพุทธ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ถือว่าการข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดต่อศีลธรรม ศาลจึงมักจะตีความองค์ประกอบความผิดอย่างกว้างขวาง เพื่อคุ้มครองผู้เสียหาย เช่น ในคดี *Levis V. The State* ¹ ซึ่งศาลมลรัฐอลาบามา (Alabama)

* คีล 5 ข้อ 3 คือกาเมสุมิฉาจาราเวรมณี เว้นจากการประพฤติผิดในกาม การประพฤติผิดในกามเป็นการเกี่ยวข้องกับฉันคู่สาวกับ ลูก เมีย ของบุคคลอื่น รวมทั้งคู่ครองหรือคนรัก เช่น การดู บังคับ ข่มเหง รั้งแก ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งถือเป็นบาป ผิดศีลธรรม และกฎหมาย การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทแตกแยก

¹ 35 Ala. 380. in Oliver Wendell Holmes. The Common law. Boston : Little Brown Company. 1963, p.56

ได้วินิจฉัยว่า เมื่อได้ความว่าจำเลยวิ่งไล่ตามผู้เสียหายเพื่อข่มขืนกระทำชำเรา แม้ยังไม่ประชิดตัวผู้เสียหายนั้นก็ถือได้ว่าจำเลยพยายามกระทำความผิดแล้ว

ผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราส่วนมากเป็นผู้ที่มีความรู้สึกวิปริตในทางเพศ หรือเป็นผู้มีบุคลิกภาพทราม ดังนั้นในการกระทำความผิดจึงมักจะใช้ความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา อาจเป็นการโทรมหญิง ทำร้ายร่างกาย หรือการทำทารุณต่างๆ ผิดมนุษยธรรมดา และผู้ถูกข่มขืนบางรายอาจโชคร้ายต้องเสียชีวิตในขณะที่หรือภายหลังการกระทำความผิด ผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนแล้วแม้ไม่ได้รับอันตรายถึงชีวิตก็อาจมีอาการผิดปกติทางอารมณ์ จิตใจ และมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสังคม ซึ่งมีอาการหลายลักษณะ เช่น อารมณ์แปรปรวน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เสร้าซึม หวาดกลัว เป็นคนคิดมาก มีอาการทางโรคประสาทอ่อนๆ รู้สึกหมดหวัง เกิดความท้อถอยในชีวิต บางรายถึงกับคิดฆ่าตัวตาย มีความรู้สึกที่สังคมไม่ยอมรับ² ผู้เสียหายในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราจึงเป็นผู้เสียหายที่น่าเห็นอกเห็นใจและพึงได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อให้จิตใจของเขากลับคืนสู่สภาพปกติและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างอบอุ่นต่อไป

การข่มขืนกระทำชำเราเป็นการร่วมประเวณีกับหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตน โดยหญิงนั้นมิได้ยินยอม ปกติแล้วเรื่องการร่วมประเวณีเป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาพูดเปิดเผยต่อหน้าผู้อื่น แม้เป็นการร่วมประเวณีระหว่างสามีภรรยากก็ตาม ทั้งนี้เพราะโดยความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยถือว่าเป็นเรื่องลับไม่ควรนำมาเปิดเผยกัน หากผู้ใดนำมาเปิดเผยก็จะถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีนิสัยลามก หยาบคาย มักมากในกาม เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมไม่ควรยิ่งเป็นเรื่องข่มขืนกระทำชำเราแล้วหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรายังมีความอายไม่กล้าเปิดเผยและกลัวว่าจะเสียชื่อเสียงด้วย ครั้นจะดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เรื่องราวการถูกข่มขืนก็จะแพร่กระจายออกไปมากยิ่งขึ้น จึงเป็นเรื่องที่กีดตันอารมณ์จิตใจผู้เสียหายเป็นอย่างมาก และมีผู้เสียหายจำนวนไม่น้อยไม่กล้าดำเนินคดีเพื่อเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวกฎหมายบ้านเมือง มีความฮึกเหิมและกระทำความผิดมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนการปราบปรามอาชญากรรมในเรื่องนี้ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ผู้เสียหาย³ ที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรานับว่าเป็นผู้ที่โชคร้ายมากเพราะโดยสภาพของการกระทำผิดได้สร้างความอึดอัดและความลำบากใจให้แก่ผู้เสียหายหลายประการในการที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ทั้งนี้เพราะมีสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหายในการดำเนินคดีทั้งในเรื่องของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กล่าวคือ

² ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง. เพียง...ความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เจนเดอโรโปรดักชั่นเฮาส์, 2536. น.13 - 18

³ โปรดดู ปวอ.มาตรา 2, 3, 4, 5, 6

1. ความอับอาย การเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องของอวัยวะเพศ หรือวิธีการเกี่ยวกับการร่วมประเวณี โดยธรรมเนียมและอุปนิสัยของหญิงไทยถือว่าเป็นเรื่องไม่ควรนำมาเปิดเผยถือว่าเป็นเรื่องที่น่าจะทำให้เสียชื่อเสียงได้ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการข่มขืนกระทำชำเรา หญิงที่ถูกข่มขืนยังไม่ต้องการเปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ แต่ในการที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม หญิงที่ถูกข่มขืนยังต้องเปิดเผยเรื่องราวของการถูกข่มขืนอย่างละเอียดซ้ำแล้วซ้ำอีก ต่อหน้าบุคคลอื่นอีกหลายคน ตั้งแต่การร้องทุกข์ จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรม ในการพิจารณาในศาลฝ่ายจำเลยมักจะถามค่านผู้เสียหายด้วยท่าทีกลั่นแกล้งเหยียดหยัน โดยไม่แยแสต่อความรู้สึกของผู้เสียหาย และจ้องจะเป็นผู้ชนะคดีเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เสียหายรู้สึกอับอาย “ซ้ำสอง” โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้เสียหายรู้จักกับจำเลยมาก่อน ผู้เสียหายกลายเป็นศูนย์กลางหรือเป้าหมายในการพิจารณา หรือประธานในคดีในการพิจารณา ซึ่งจริงแล้วน่าจะเป็นฝ่ายจำเลย

2. เรื่องอายุความในการดำเนินคดีในกรณีที่เป็นการความผิดต่อส่วนตัว ผู้เสียหายจะต้องร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนภายในเวลาสามเดือนนับแต่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด ผู้เสียหายส่วนมากไม่รู้กฎหมายเป็นเหตุให้คดีขาดอายุความไปเสียโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับหลักกฎหมายข่มขืนกระทำชำเราเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของความยินยอมของผู้เสียหายที่จะมายกเว้นความผิดอาญา⁴

3. เรื่องภาระการพิสูจน์ การรวบรวมพยานหลักฐาน การรับฟังพยานหลักฐาน และการชี้หน้าหนักพยาน⁵ ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคแก่ผู้เสียหายมากกว่าผู้เสียหายคดีอาชญาฐานอื่น ทำให้ผู้เสียหายเกิดความลังเลใจในการที่จะดำเนินคดีต่อไปจนถึงที่สุด

4. เรื่องความเสียหายที่ได้รับจากการกระทำผิดทางอาญา เช่น ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ความเสียหายทางจิตใจ และความเสียหายทางสังคมชื่อเสียงเกียรติยศ ก็ไม่มีความแน่นอนว่าจะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ การใช้สิทธิทางกฎหมายมีอุปสรรคหลายประการทั้งการดำเนินคดีโดยเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีโดยผู้เสียหายเอง ฯลฯ

สภาพที่ไม่เอื้ออำนวยเหล่านี้เป็นปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของผู้เสียหาย ผู้เสียหายที่ไม่มีความกล้าพอก็จะล้มเลิกความตั้งใจที่จะดำเนินคดีกลางคัน ทั้งนี้เพราะเกิดความท้อใจในการที่จะต่อสู้ฝ่าฟันสภาพปัญหาเหล่านี้ไปได้ หากพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ต้องทำและความยุ่งยากระหว่างผู้เสียหายและจำเลยซึ่งเป็นอาชญากรแล้วดูคล้ายกับว่าอาชญากรได้รับประโยชน์หรือได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายมากกว่าผู้เสียหายเสียอีกจากกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะถูกต้องและชอบธรรม ผู้เสียหายเองก็เกิดความรู้สึกไม่แน่ใจว่าแม้สู้คดีจนถึงที่สุดแล้ว ความสูญเสียที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งหมดจะได้กลับมาหรือไม่เพียงใด

⁴ โปรดดู ปอ.มาตรา 95,96 และ 276-281

⁵ โปรดดู มาตรา 174 และมาตรา 227 แห่ง ปวอ.

ในต่างประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา เช่น ประเทศอังกฤษมีพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ (แก้ไขเพิ่มเติม) ค.ศ. 1976 ซึ่งรัฐสภาออกมาโดยแรงผลักดันของขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี สารสำคัญของพระราชบัญญัตินี้อยู่ที่มาตรา 2 ซึ่งบัญญัติว่า

“ (1) ในคดีข่มขืนกระทำชำเราซึ่งจำเลยให้การปฏิเสธ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากศาล ห้ามมิให้จำเลยนำสืบหรือถามค้านเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศของผู้เสียหายกับบุคคลอื่น นอกจากจำเลยในคดี และในประเทศสหรัฐอเมริกามีหลายมลรัฐได้ยกเลิกหลักกฎหมายพยานยืนยันสนับสนุนพยานหลัก (Corroboration) ⁶ ซึ่งหมายถึงพยานหลักฐานที่เสนอเพิ่มเติมเข้ามาเพื่อยืนยันสนับสนุนพยานหลักฐานที่อ้างไปแล้วให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น พยานยืนยันสนับสนุนที่เสนอเพิ่มเติมเข้ามานี้อาจมีลักษณะพิเศษแตกต่างกันแต่ก็ยืนยันสนับสนุนในเรื่องหรือประเด็นเดิมในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ” ⁷

ในปัจจุบันการข่มขืนกระทำชำเราเป็นอาชญากรรมทางเพศที่สร้างปัญหาให้กับผู้เสียหายมากในการที่จะใช้สิทธิตามกฎหมายและมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนในสังคม สมควรที่รัฐจะให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความผิดอาญาประเภทอื่น และมุ่งแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน มีปัญหาที่น่าวิตกอยู่หลายกรณี เช่น พ่อข่มขืนลูกตนเอง พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง ครูข่มขืนนักเรียน นายจ้างข่มขืนลูกจ้าง เป็นต้น ในกรณีดังกล่าวผู้เสียหายมักจะถูกข่มขืนเป็นระยะเวลาเวลานาน ผู้เสียหายประเภทนี้ได้รับผลกระทบกระเทือนต่อสภาพอารมณ์และจิตใจมาก ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของผู้กระทำผิด นอกจากนั้นก็ยังมีปัญหาในการใช้สิทธิทางกฎหมายตามมาอีกด้วย คือพบว่าผู้เสียหายส่วนมากอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก ยังเป็นเด็ก มีการศึกษาต่ำ และยากจน ผู้กระทำผิดเป็นผู้มีพระคุณ หรือมีอิทธิพล เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าเมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้น ผู้เสียหายจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้สิทธิตามกฎหมายเพื่อที่จะดำเนินคดีกับผู้ล่วงละเมิดกฎหมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้มาจากสาเหตุสำคัญหลายประการ เช่น ทัศนคติและค่านิยมทางสังคม และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กระบวนการและวิธีการทางกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหายในการที่จะใช้สิทธิ และกฎหมายในบางเรื่องยังคุ้มครองถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ กับประชาชน

⁶ Henry Campbell Black. Black's Law Dictionary with pronunciation. USA.: West Publishing Company. 1979, p.311

⁷ วิชัย อริยะะนันทกะ. “แนวโน้มและข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการปฏิรูปกฎหมายในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา”, นิตยสารกระทรวงยุติธรรม . เล่มที่ 4 ,ปีที่ 32 (ก.ค.-ส.ค. 2528), น.126

ดังนั้นจึงมีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้า เพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่จะให้ความคุ้มครองผู้เสียหาย และเอื้ออำนวยแก่ผู้เสียหายในการดำเนินคดีเพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษต่อไป และมีความเป็นไปได้เพียงใดที่ปฏิรูปกฎหมายเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เสียหาย หรือเยียวยาฟื้นฟูสภาพจิตใจผู้เสียหายให้กลับสู่ปกติ ประชาชนที่ตกเป็นผู้เสียหาย มีสิทธิอันพึงมีพึงได้ประการใดบ้างในฐานะที่เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิด โดยจะได้ศึกษาวิเคราะห์ห้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่ามีความเหมาะสม หรือเอื้ออำนวยแก่ผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราเพียงใดในการที่จะใช้สิทธิตามกฎหมาย

1.2 สมมติฐานการศึกษา

มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการดำเนินคดีในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราให้ความคุ้มครองผู้เสียหายไม่ได้อย่างเพียงพอ จึงเป็นอุปสรรคต่อผู้เสียหายในการที่จะใช้หรืออาศัยกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อเยียวยาแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดและนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหายความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาทางกฎหมาย
2. เพื่อศึกษาถึงแนวคิด และแนวทางที่จะปรับปรุงกำหนดให้เหมาะสมสามารถให้ความคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิทางเพศให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับแนวความคิดของต่างประเทศ และความเป็นไปได้ที่จะนำเอาข้อดีและวิธีการรวมทั้งเทคโนโลยีมาใช้ในการคุ้มครองผู้เสียหายในประเทศไทย
4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาแนวความคิดในเรื่องการเยียวยาเหยื่ออาชญากรรมและให้ความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและให้ความคุ้มครองสังคมต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่องนี้มุ่งศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ในการที่จะใช้สิทธิทางกฎหมายตามวิธีการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่เมื่อตกเป็นผู้เสียหายความผิดฐานนี้ว่ามีบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความสามารถที่จะให้ความคุ้มครองผู้เสียหายได้เพียงใด ผลกระทบต่างๆที่มีต่อผู้เสียหาย สิทธิของผู้เสียหายที่ควรจะได้รับ และหาแนวทางที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อขัดข้องต่างๆเพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาใช้วิธีค้นคว้าและรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากหลักกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมาย คำพิพากษาของศาลฎีกา บทความ และแนวความคิดทางกฎหมายของนักกฎหมาย รวมทั้งประสบการณ์ข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับผู้เสียหาย ศึกษาแนวความคิดในเรื่องเดียวกันของต่างประเทศ แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อหาทางพัฒนาแนวความคิดในการให้ความคุ้มครองผู้เสียหายผู้เคราะห์ร้ายที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Victim of Crime)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ แนวความคิดในการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา
2. ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรมต่อผู้เสียหายมากยิ่งขึ้น
3. เกิดแนวความคิดในการที่จะนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
4. ทำให้การควบคุมอาชญากรรมประเภทนี้มีประสิทธิภาพดีขึ้นเพื่อคุ้มครองสังคมให้มีความปลอดภัยจากการกระทำของอาชญากร